

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár. Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen e lap hetenkint kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ara évnegyedre 3 ft
o. é. Hirdetési ár: soronkint 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a ki-
adó-hivatalnál kezeltetik.

KIADO-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

(Sz. L. I.) Kibontakozhat-e Európa az ellenkező érdekek tömkelegéből? s mi eredményül? Az események hatalma által szellemi munkásságának teréről lezserított ember, még akkor is ha az élet anyagi oldaláról biztosítva van, oly lelki küzdelmeket áll ki, melyek egyneműek a közziklához lánczolt Prometheus égető kinaival. Ő tetszhalott; a társadalomra, s önmagára nézve az élet nemesebb felében meg van halva.

Mig az örökkévaló eszme diadalmas hadjáratát folytatja, ő a ki ennek harcászai soraiban állott, megsebezve, lelkének hasonlíthatatlan kinaival elmaradt. Ha azért sebeiből üdvülve még egyszer szababban lélegzelhet, ösztönszerűleg arra tör, hogy ismét sorba állhasson.

Igy jártam én. Söt annyiaval rosszabbul, hogy nálam a szellemi érdekek az anyagiakkal együtt rombolhattak össze. És ezen pusztulás nemcsak az egyént, hanem egyénellel együtt a családot is érte. De a történelem szövetségénél megnyugtatót kedély a nagy csapást, mint közös emberi sorsot, nekem is elhordozhatóvá tette.

Most az a kérdés: lelkemnek ugyan meg nem tört, de a viszonyok, és az évek fölszaporodott számanak súlya alatt megalkadt erejével bírok-e jelenben legalább annyit, mennyit egy közönséges ember jó akarattal megtehet? Szolgálatok-e a közügynek valamit? oly életviszonyok között, midőn „a szó — Talleyrand-kint — embernek azért adatott, hogy gondolatait általa eltitkolja.” Megkísértem — ha a t. szerkesztőség lapjában tért nyerhetek.

Ezen rövid epizódot a t. olvasó közönség elnézését tisztelettel kérvén, a czikk homlokára tűzött nagy kérdést nem megoldani, mert ezt nálammal erősebb tehetség sem veheti igénybe, hanem arról szerény véleményint mondani megkísértem — mennyiben t. i. a körülmények megengedik.

Ha azon szétágazó, egymással a csatamezőkön nyílt harcokban, s a kabinetek zárt falai között küzdő érdekek az európai kormányoknak egy szép reggelén kiegyenlíthetnének; ha a nemzetközi jogviszonyok, s benső jog-állapotok az örök igazság alapjain rendezhetnének: akkor egy kongresszus nagy jelentőséggel bírhatna, s Bright és Cobden örök béke-szomjuk legalább egy időre megoltathatnék. Alig kell említenem, miként az, a mit államok nyugalmanak, a népek békéjének szeretnek nevezni, — az nem azon szenvedélyes politikai állapot, melyre nézve marquis Posa Filep királynak, mikor egy más tartományát Spanyolország zavartalan, virágzó nép-boldogságával való megajándékozandó, Schiller D'on Carlosában felelte, hogy: „az a sirtkert nyugalma.”

A polgárisodás messzibbre baladt; ennek eszméje sokkal inkább kifejtett, s az egymásra következett ellentétes politikai állapotok eredményei által időnkben az európai népek értelmiségénél sokkal inkább kitisztult: hogy sem oly kormányrendszerek, melyekben a rend és nyugalom ál-érdekeiben az egyén okos akarata, az állam nagysága s hatalma mellett az állam-polgár emberhez illő méltósága, s vele született jogai tekintetbe nem vétetnek — állandó békét, és nyugalmat eszközölhetnének.

XIII. és XIV. Lajos miniszterei Richelien és Mazarin tették le azon egész Európában utánzásra talált szerencsétlen alapokat, melyek több mint egy félszázad alatti következetes alkalmazása által a legkebelezásztóbb erőszak és hitszegés erkölcselen eszközeinek, míg a nagyvágyó miniszterek urainak Európa ügyeiben hatalmas és döntő befolyást szereztek, Frankhon határait a Rajna mellett és a pyrenei hegyeken innen és túl kiszélesítették; benn a gallusok ivadékaiknak ösziabadságát összeszorították — a szabad, a magasztos francia szellemet annyira lebilincseltek, hogy az akkor alapított francia akademia míg a halhatatlan Corneillet művében elítélte, maga egyébbel nem foglalkodott, mint a cardinal dicsőítésére irt pamphlétekkel.

Ornano ezredes, Chalais gr., Marillac tábornagy, s a legtöbb előkelő család kiszemelt tagjainak kiontott vére, — kik részint a katona-pap miniszter által teremtetett lelkiismeretlen bírák vérteléseinek, részint orgyilkosoknak estek áldozatul, — szolgált a szerencsétlen rendszer megalapításának vérkeresztjével. Azóta ez Európán átok gyanánt nézhekedik. S azon szerencsétlen bonyodalmakat, melyekből kibontakozni mai napig nem bírt, melyek a két századon át lezúzott folytonos politikai rázkódásokat, nehéz tartós háborukat, tartólan békekötéseket, szélsőségekbe rohanó politikai rendszereket, melyek vagy a néphatalom rakoncátlan fellángolása közben nemcsak a balványokat, hanem az erénynek emelt oltárokat is hamuba döntötték, vagy a zsarnokság dermedtő fagyával minden népjogot megöltek, — mint ok kimaradhatlan következményeit vonta maga után.

Alig van közöttünk gondolkodó ember, ki lelkében a kétségbeesés és felvidulás rohamait felváltva ne érezte volna. Soha korszak ezen ellentétes érzületek felköltésére alkalmash nem volt, mint az, a melyet élünk. Az események, az élő nemzedék kimeríthetetlen látszó túrelme, s részben indolentiája mellett rohanó sebességgel váltják föl egymást, melyek háboruban és békében ugyanazon jellemmel emelkednek a politikai láthatár színvonalára. Mindenik azon meggyőződést hagy-

va maga után, hogy a kitisztult eszme az európai nép-jogok egészen új, gyökeres orvoslátát veszi igénybe, az egyén emberi — a népek történelmi jogainak alapján. (Folytatjuk.)

100 ft pályadíj.

Az erdélyi gazdasági egyesület alapító tagja t. Dietrich Samuel ur 100 ftot adván az egyleti választmány rendelkezésére gyümölcsészeti pályadíj kitűzése végett, a választmány f. hó 6-kán tartott ülésében elhatározta e díj kitűzését következő pályakérdésre:

„Melyek azon gyümölcsfajok, a melyek termelése és terjesztése Erdélyben az ország égjali és földtani viszonyainál fogva ugy belgazdászati mint külkereskedési érdekeinknek legjobban felel meg?”

Ehhez függelékül egy rövid értekezés a gyümölcsfák ültetéséről, kezeléséről és nevezetesebb betegségeiről.

A pályamunkák akár magyar akár német nyelven, de mindenesetre népünk értelmiségéhez mért népszerű modorban legyenek fogalmazva.

A beadandó munkák szokás szerint idegen kézzel másolva, és a szerző nevét rejtő jelítség levél kíséretében folyó év december 31-éig beküldendő Nagy János egyleti titkár urhoz.

Kolozsvárt, februárius 21-kén 1860.

Az igazgató választmány meghagyásából

Finály Henrik s. k.

id. titkár.

Múzeum-egylet. Az egyletnek eddigelő hat választmányi ülése volt, egy párról adunk hivatalos értesítést, általában előkészületi ülések voltak, a legutóbbi, mely február 1-jén tartott kiváló fontossággal azért bír, mert ebben fogadta el a választmány az alaptervet, mely szerint a tudományos ülések feladata részletesebben meg van határozva, s ekkor jelölé ki a szakfőfiakat, kik közreműködésük által az egylet irodalmi közrehatását érvényesítik.

Az egylet tudományos irányja két fő szakra oszlik u. m. történelmi és természettudományira; az előbbinek részletei: a) hazai történelem; b) irodalom története; c) jogtörténelem; d) régiségtan; e) oklevélszet; f) czimer és pecsét-ismeret; g) nemzetségszámítás; h) érmészet; i) földrajz; k) állam-ismeret; l) nép-ismeret; m) nyelvészet.

A természettani szak részletei: a) természettan; b) lég-

BORONKAI MARGIT.

Történelmi regény.

(Folytatás.)

A Margithoz intézett levél, a mint sejt-hetjük, nem volt a Lódi híre nélkül, sőt felte-hetjük, hogy azt egyenesen ő fogalmazta, elő-készíteni akarván szívet bármily kised mo-zzanatára a háláért, minék alapján az ugy megingatott bizalom egy vékony gyöke-ret fog hajtani, mely a Boronkay életéről tovább ámitások által apránként megszilár-dulhat. — A levelek folyvást folyhatnak, Bo-ronkay pecsétje hatalmában lesz. Margit egykor kérni fogja atyját szerelmünk ér-dekben, az atya sokáig ellentáll, végre enged az időnek, és én czélem teljesülésénél ál-lok. Boronkay nem fog bejönni soha e ha-zába. Egykor halálának hírt hozza a pecsét, midőn tán Margitnak az atya halála által szívére ejtendő sebet ragyogó szemű, kerek-ded szép arcú kis gyermek játszi boldog-sága hegesztendi.

Igy okoskodott Lódi, miután ezer eszkö-zei által hatalmában állott értesülni arról Mar-git hű nő cselédje útján, hogy a hölgy el-hitte az atya nevében küldött levél valódi-ságát, s bánatos arcza a remény vigasztaló-dását ölték magukra.

Idejét látta végre, s elis határozta Mar-gitnál udvarlását tenni.

Az oly sokat szenvedett hölgy nem ke-véső volt felháborodva, midőn ezen férfiút meglátta, kit egykor oly szenvedélyesen sze-retetett, de kit végre szintoly szenvedélyesen tudott gyűlölni. De a lehetőségig elfojtá fel-háborodását, s habár minden idegében reme-gett, jól látható megerőltetéssel udvarias hi-degen fogadta Lódit, remélvén, hogy tán ezen találkozás folytán valami felvilágosítást fog kipuhatolni atyja sorsa felől?

— Margit! — kezdé a képmutató kaland-or — azon bánásmód után, melyben te és atyád engem részesítettetek, egész önmeget-gadásomba került azon elhatározásom, hogy udvarlásommal kedvetlenítselek, hogy lábaid-hoz borulva esedezzem bocsánatodért, mert féltékenységgel elragadtatva házatok egy-öszinte barátjának kivégeztetésére befolyást gyakoroltam. Oh örült és kétségbeesett vol-

tam azon szempillantásban, midőn engem imá-dott körödből elutalt. S mit tesz az örült? nines előtte Isten, nines ember... eltipor, megfojt mindent a kit útjában talál. Látva, hogy szerelmem által nem győzhetek, hatal-mam által akartam győzni. Csalódtam. Nem ismertem egy magyar hölgy szellemét. Nem véltem, hogy egy rossz emlékezetért, melyet a kétségbeesés teremtett, ezer jó emlékeze-tet össze lehet tiporni, melyet a legbensőbb szerelem anygalkái rajzoltak le szívünk táblájára. De vétkemet helyrehozni siettem. El-rententem saját műemtől, látva, hogy azt lelked másként fogta fel mint a hogy remél-tem, s igyekeztem, hogy a hölgy, ki barát-ját veszíté, legalább atyja megmaradása felől biztos legyen.

— Hol van atyám! add számba atyámat uram, ez legyen első tetteid, s aztán igazold vétkeidet.

— Légy e részben megnyugodva kedves hölgy, atyád egészen kívül van helyezve a fővezér kényuri uralmán.

— Mikor láthatom őt?

— A mely órában nóm leszesz.

— Uram! egy lányhoz, ki atyjának sor-sa felett kétségbe van esve, hogyan tehetisz ily ajánlatot? Te tudod atyám hollétét; e levél, mely velem megszabadulását tudatta, e levél uram, ez a te koholmányod. Hol rej-tegetitek atyámat s társait?

— Margit igazságtalan hozzám, — szólt megdöbbenve Lódi.

— Vessz tehát atyámhoz, ha neki va-lódi szolgálatot tettél, kitartásod s becsületed által még nem vesztél el minden reményt oly eredményre, melyet magadra nézve még most is kívánatosnak nyilatkoztatsz. De az első lépés az: vigy el atyámhoz.

— Esküt tettem, hogy azt csak akkor teendém, mikor nóm leszesz.

— Ki fogadta el esküdet uram?

— Matheus Alexander.

— Lódi Simon! Káransebes bánja! Éléd és sorsod szerencsésére, istenidre, kik vétkeid közt is kegyelnek, s azon órák emlékére, melyekre mint boldogságod legszebb óráira hivatkoztál, esedezem, vessz atyámhoz.

— Oh Margit ne térdelj előttem, te, ki keblem imádatának oly magas tárgya vagy, hogy egész életemen át mint a fereg porban fetrengeném lábaidnál, csak annyit bírhatva

végzetemtől, hogy téged láthassalak, s azon léget szíjyam, mely ámbra lehelleted alatt má-morosítóvá változott! Ne kérj, mert szívem ingadoz és esküm megszégére ígzt. Hatá-rozz Margit, légy nóm! Atyád élni fog, min-den héten hírt fogsz hallani róla, addig is, mig én a császárnál kiesdeklem a kegyel-met életére. Egy szavaddal megmentheted atyádat, s engem boldoggá tehetsz.

— Uram te az imént azt mondád, hogy atyámat azon órában láthatom, melyben nód leszek, s most azt mondd, hogy csak hírt hallhatom, — szólt megdöbbenve Margit.

— Ó menekült. Nem szabad sorsáról be-szélnem. Bizzál bennem, kényszerítlek az egek-re!

— Uram — szólt Margit — ha becsülés van szívedben irányomban, te nem tízesz feltételeket a gyermek elé azért, hogy atyját láthassa. Ha még tudsz szeretni s valódiilag, erkölcsi erőszakkal egy szívet nem kívánhat-sz megtartani; vessz atyámhoz, midőn látni fo-gom őt, midőn még egyszer kebelére borul-hatok, midőn te érdemeket szeresz iránta, s ezen haza iránt, melyet oly mélyen sértettél, s melynek mégis egy leányhoz ragaszkodni látsz... akkor uram, akkor megkísérthe-d visszaidézni azon hajlandóságot, melyet most bennem elvesztettél. Atyáink, testvéreink s mi megtudunk halni, de fel nem adjuk meggyőződésünket. A nő valódi szerelme egy-szent meggyőződés. Későn tudom ezt; de an-nál mélyebben érezem. Haljon meg atyám kinhalálal, és soha se lássam őt oly áron, melynek hallatára ő koporsójában is meg-fordulna.

— Hajthatlan vagy kisasszonyom! — szólt deomoni kifejezéssel Lódi.

Végeztünk uram! — szólt Margit meg-döbbenve a férfi sötét tekintetétől — vége-ztünk uram. Isten veletünk. Atyám ha él, látni fogom őt, ha meghalt, jaj lesz ti nektek!

— Te győztél Margit! — — hajthatlan erős lélek! Én meghajlok előtted. — Atyá-d te órában látni fogod. Bocsásd meg vét-keidet, s határozz sorsod felett.

Igy szólva Lódi elrohant a tereméből.

XIV.

Margit egyedül maradt kimondhatlan nyugtalanság közt, szívében az öröm a re-

mény ébredése küzdött egy halálalattal, melyet e csodálatos férfiú arezáiról vélt leol-vasni, ki tőle csak most távozott, s kinek tekintete s egész lénye ugy össze volt dülva.

— Talán küzdése volt az a férfi büszke-ségnek, s a letett eskűnek a szerelemmel? Talán Matheushoz sietett ő, hogy visszave-gye esküjét, melynek megszégése őt háborít-ja? Miért akarna engem oly biztató sza-vakkal csak kijátszani? Mi czélja lehetne ebben?

Igy tűnődött a magára maradt hölgy, de mégis felvillant gondolatában, hogy Lódi e végbiztatást csak ürügyül használta tisztes-ségebbé eltávoztatására, miután valószínűleg atyját előadni képtelen vala.

— Ah mit reménylek még? — sohajta a szenvedő hölgy, egy mély és titkos fájda-lomérzet sugja nekem, hogy ő nem él. Mit jelenthetek volna a haladók Lóti Janku vég-szavai? Mi öszekötötése lehet a magába-szállás utolsó percében egy bakó kiszakadó lelkének atyám nevével és átkával. Kétség-telen, hogy vele valamely irritatos kísérlet tétetett, de talán nem sikerült annak végre-hajtása. — Oh egek! engedjétek nekem e vég vigasztalást.

Mialatt Margit így tűnődött, mintegy fél-óránnyi időköz merült az örökkévalóságba. Egyszerre léptek hall, melyekben Lódi jöt-tét ismeri fel. — Ó jön! — szólt élénkítő figyelemmel — ő jön, s ez reményt ad, va-lamely mély titoknak kulsát bírja ő. Oh bi-zonyynal hatalmában tartja atyámat, s én őt mindjárt látni fogom. Látni fogom — foly-tatá a lány átszellemült arecczal — látni fo-gom atyámat, s jól érzem, hogy másként mint reméltem. Isteni fény sugárzását látom a tá-volban, angyali hangok bájólnak! Mily co-dálatos látás és hallás. Mi e varázslat, minőt soha sem éreztem? Léleksejtés, vagy a két-ségbeesett szív reményeinek ébredése? Oh segíts segíts Istenem azon boldogságra, mely-nek elősejtése lelkemet ugy elfogta.

E perczben Lódi lépett be, egy kulesot s egy lámpát tartva kezében. Termetét sötét fekete köpeny fűdte, szép férfias arca szer-főltöt halvány volt, és szeméin sötét kife-zés ült.

(Vége következik.)

tűneménytan; c) vegytan; d) földtan; e) ásványtan; f) fűvészet; g) állattan; h) csillagászat.

Az ezen alapon működő tudományos üléseken résztvevő felolvasók, részint beszédek tartanak. A ki felolvasni vagy beszélni akar, tárgyát a szabályok értelmében az egylet elnökének bejelenteni tartozik; hogy azonban előre is az ismertebb szellemi erők a közös cél körül összpontosítsanak, a választmány kijelölte mindkét tudományzagról azon ismeretesebb egyeket, kik egyszersmind az egylet tagjai sorában állanak, és e szerint:

I. A történelmi osztályba: b. Apor Károly, Balagi Mór, Burián Pál, Benkő Károly, Czuczor Gergely, Cypariu Timotheu, Csengeri Antal, Dózsa Elek, Décsy Károly, gróf Eszterházy László és János, ifj. és idősb Fekete Mihály, Gáspár János, Gámán Zsigmond, Gyergyai Ferencz, Halmágyi Sándor, Horváth István, Hodor Károly, Hunfalvi P., Horváth Ciril, Indali P., báró Kemény Gábor, gróf Kálnoki D., Kovács Ant., Kovács Ist., Kun Géza, Kövály L., Kazinczy G., Kerékgyártó Ar. László, D., Lugossi József, Mocsári L., Ötvös Agost, b. Eötvös J., b. Orbán B., Pauler Tiv., Révész Imre, Sámli L., L. Schuller Fr., Salamon József, Szalay L., Száva F., Szemere P., Szilágyi Sándor, Szász Károly, Torma K., Toldy Fer., Tóth Lőrincz, Török János, Trausenfels Jenő, Veszely K., Vass J., Vámosy M., Venczel Guszt., Zsombori Ist., Jakab Elek, Váradi Ádám.

II. A természettani osztályban: Bod P., Berde Áron, Bielz Alb., Czecz Antal, Friwaldsky J., Franzenau Ján., Gónczy P., Herepei K., Hegedüs Ján., Hauchard Józ., Kasza Dán., Kocsi K., Kovács Gyula, Keszérő Móz., Kenyeres K., Kubinyi Ág., gr. Lázár Kálm., Lengyel Dán., Mikó Sám., Nemes János, Nagel Emil, Nagy Ferencz, Maizner J., Berényi Manó, Oroszhegyi Józsa, Polya József, Pávai V. Elek, Pataki Dániel, Pataki Pál, Roth Pál, Szőnyi P., Szabó Gy., Tomory An., Turmán Ant., Turi Gerg., Vida K., Wolff G., Wolff Ant., Jancsó Józ., Jeney Albert és Károly.

Az egylet igazgatói tagjai, valamint a választmányi tagok ide nem számítottak, mint a kik közvetlenül folyván be az ügyek kezelésére, egyszersmind közreműködésük az általuk kiválasztandó osztályban természetesen föltételeztetik.

A főnnebi névsorozatban azonban, a választmány nem látja kimerítve a szakfőnöki számát s fenntartja, hogy e névsort alkalom szerint újabb-újabb kinevezésekkel folytonosan gyarapítsa.

Ugyanezen gyűlésen olvastattak fel a felsőbbeségi kegyes leirat, melyben az egylet elnöke és alelnöke választása jóvá hagyatik, gróf Mikó Imre önmaga az elnök s gr. Lázár Miklós önmaga az alelnöki tiszttségben megérősítettik, kiket a választmány lelkes éljennel üdvözölt; egy más leiratban pedig megvan engedve az egyletnek, hogy a köz hatóságokhoz (de csak is ezekhez) való levelezéseit postamentesen folytassa. Mindkét leirat köszönettel lön fogadva.

A választmány értesülvén, hogy gróf Bánffy Dénesné önmaga férje után egy máj feyverűl nem használható régi feyvergyűjteményt örökölt, elhatározta a nagy méltóságú elnök ur közvetítésé által arra bírni a mlt. grófnőt, hogy e gyűjteményt engedné át a Múzeum részére.

A választmányi ülés közérdekű tárgyai ezek voltak, a többi idő a pénz és Múzeumot illető egyéb tárgyakbeli küldemények számbavételével tölt el.

Gazdasági egylet. A febr. 6-kán tartott választmányi ülés részvényes s alapítói pénzküldemények számbavételével nyílt meg. Lényegesebb tárgyai: A szebeni szász gazdasági egylet kéri, hogy az itteni egyleti köztelken kísérletkép termelt s czélszerűnek talált takarmányfűvek magvaiból ártéritést mellét bármik kis mennyiség küldessék meg. A gazdasági egylet választmánya ezen kívánságot most és mindenkor örömet teljesíteni határozta a nélkül, hogy ezért bármik ártéritést igénybe venne.

Ezután kölcsön iránti kérvények olvastattak fel, mely alkalommal indítvány tétetvén, hogy ne csak a kész pénz, de a földterületek kötelezően is adassanak ki alkalom szerint kölcsönkép; a választmány ezt elfogadja, s a kiadás körüli módosításokat elhatározza.

A székely-keresztúri szép sikerű állatkéltatást 1860 május 2-dik napjára újból elhatározta, s az elnökséget mlt. Gyárfás Domokos urra ruházván bizottsági tagokul ifj. gróf Bethlen László, b. Gemera Gusztáv, b. Henter József, Török Ferencz, Ugron János és Ugron Lázár urakat kinevezte. A díjakra szükséges összeg csak egy részben levén felleve, a hiány kiegészítése gyűjtés útján fog eszközöltetni, s e végre helybeli gyűjtőknek gr. Teleki Károly és Zeyk József urak nevezettek ki.

Indítványoztatván, hogy miután a marosvásárhelyi és székelykeresztúri tárlatok oly szépen sikerültek, az egylet terjeszse ki figyelmét Háromszékre is, a választmány fölkérte elnök ö nagyméltóságát, hogy e czélra nézve a háromszéki úgybarátok útján a szükséges értesüléseket eszközöljön méltóztatással.

A gyümölcsészeti szakosztály ajánlatára felirat határozatott a m. kormányhoz a gyümölcsészetiolyigen fenyegető rovarok és hernyók ellenében teendő országos intézkedés iránt.

Felszólítván a választmány a borászati szakosztály által, hogy egy szőlőrendőrségi törvényt dolgozza ki, az nem látta kor- és czélszerűnek ily egyenes törvényhozásba elegyedni, azonban megbizta a szakosztályt, hogy egy ily tervet dolgozzon ki, a választmány annak czélszerű szétterjesztéséről gondoskodván, egyszersmind felszólítandja a közsegeket, hogy a helyi viszonyok tekintetbe vételével hozzanak egyenkint a javaslat alapján, czélszerű szőlőhegyrendőri szabályokat.

A pályadíjkitet Dietrich-féle szőlő szarván versenyzés nem történvén, újabb pályakérdés lön elhatározva, melyet lapunk mai száma hoz.

Ezután ismét bel oeconomicai és a közelebről nagy gyűlés előzményeül szükséges teendők jöttek tárgyalás alá; Ujfalvi Sándor ur elnöklete alatt Pákei Lajos, Nagy Ferencz és Pál Sándor urak a pénztár megvizsgálására kinevezettek. Szőlő előlépek tétettek egy az egylet szőlőjével szomszédos völgy-föld megszerzése érdekében.

II. Közlemény az erdélyi Múzeum-egylet pénztárába begyűlt részvényfizetésekről: Ober Ferencz 5 ft, Regius János 5 ft, Hegedüs Sándor 5 ft, Szigethi György 5 ft, Ferenczi Károly 5 ft, Szarvadi Károly 5 ft, Gáll János 10 ft, Péterfi Ignác 5 ft, ifj. b. Konradshelm Vilmos 5 ft, Segesvári gymnasium 5 ft, Szi-

gethi Lajos 5 ft, Tolvaj Zsigmond 40 ft, dr. Szabó Vazul 40 ft, Kaczér Ferencz 5 ft, Daczó Pál 5 ft, dr. Nagel Emil 5 ft, Kovács Sándor 5 ft, Csonka Ferencz 52 ft 52 kr. Schenk József 42 ft, dr. Szabó István 10 ft 50 kr. Rákosi János 5 ft 25 kr. Gónczy Endre 5 ft 25 kr. Szügyényi Zsigmond 5 ft 25 kr. Dr. Toth János 5 ft 25 kr. Varga János 5 ft 25 kr. Szikszay Ferencz 5 ft 25 kr. Nagy Ignác 5 ft 25 kr. Szigeti Sámuel 10 ft 50 kr. Papp István 21 ft, Forrai István 10 ft, Csűrös András 20 ft, Hints Sámuel 40 ft, Pataky Dániel 5 ft, Pataky Ferencz 5 ft, Gyarmathi János 5 ft, ifj. László László 5 ft 25 kr. ifj. László János 5 ft 25 kr, Balog Pál 5 ft, Végh Sámuel 5 ft, Pálffy Antal 5 ft 25 kr, Kürti Béla 5 ft 25 kr. Gyarmathy Sámuel 5 ft 25 kr. Simovics Lipót 5 ft 25 kr. Wolf János 40 ft, Mikó Sámuel 5 ft, 25 kr. Anwander Antal 42 ft, Bányai Pál 5 ft, Sombori István 10 ft 50 kr. Darvas János 5 ft 25 kr. Füstös Károly 5 ft 25 kr. Szilágyi Pál 5 ft 25 kr. Lemény Ferencz 5 ft 25 kr. Bab János 5 ft 25 kr. Fekete János 5 ft 25 kr. Gyulai Pál 5 ft 25 kr. Szabó Károly 5 ft, Bám János 5 ft, Kovács Lőrincz 5 ft 25 kr. Sallai István 5 ft, Sámli László 5 ft 25 kr. Fekete Ferencz 5 ft, Stöger Béla 5 ft, Raffai Nep. János 5 ft, Engloher Vincze 5 ft, Végh József 5 ft, Való Mihály 5 ft, Horváth Pius 5 ft, Berényi Lipót 5 ft, Ruzicska Albert 5 ft, Kócsi Károly 5 ft, gr. Kornis Miklós 5 ft, Konecz Sándor 5 ft, Varga Lajos 5 ft, Posghai Mihály 5 ft, Scholtz Antal 5 ft, Hassmüller Tivadar 40 ft, Ocsey Sámuel 40 ft, Indali Péter 5 ft, Naszádi Sándor 40 ft, Feuererger Károly 5 ft 25 kr. Kovács Ferencz 5 ft 25 kr. Schuller és Libby 5 ft 25 kr. Botár Ferencz 5 ft, Kiss Lajos 5 ft, Bereghszázi Sándor 10 ft 50 kr. Szilágyi Sándor 5 ft, Gámán Zsigmond 5 ft, Szilágyi Miklós 5 ft, Papp Alajos 5 ft, Gazda József 5 ft, Knöpfler Károly 5 ft 25 kr. Fornszev Gusztáv 5 ft 25 kr. Bihari Sándor 5 ft, N. B. Ince Mihály 5 ft 25 kr. Ágoston Károly 5 ft 25 kr. Váradi Móricz 5 ft, Cseh József 5 ft, Berzay Elek 5 ft, Csapár Benedek 5 ft, Való József 5 ft, Trittemer László 5 ft, Zsolter Andor 5 ft, Szoboszlav György 40 ft, Turman Antal 5 ft, Csizsár József 5 ft, Jóó Imre 5 ft 25 kr. Matusik János 5 ft, Sárkány Ferencz 5 ft, Décei Károly 5 ft, Domján Miklós 5 ft, Abt Ernő 5 ft, Szabó Lajos 5 ft. Szabó József 5 ft, Szabó Béla 5 ft, Cseh Miklós 5 ft, Komis Druzianna 10 ft, Komis Elek 5 ft, Sándor József 5 ft, Nagy Imre 5 ft 25 kr. Bálint Károly 5 ft 25 kr. gr. Peachevich Márkné 5 ft, Bartalis Miklós 5 ft, Szeremlei Lajos 5 ft, Kulhanek Antal 5 ft, dr. Pávai Elek 50 ft 50 kr. Czipári Timotheus 5 ft, Rácz László 5 ft, Alután Szilárd 5 ft, Boér István 5 ft, Sörényi Tivadar 5 ft, Papfalvi Szilárd 5 ft, Faragó Ilyés 5 ft, Mánnfy István 3 ft, Petrovich István 5 ft 25 kr. Toth Mátyás 5 ft 25 kr. Borosnyai László 5 ft 25 kr. Dobossy Lajos 10 ft 50 kr. Makkai Imre 5 ft 25 kr. Voresinsky Mihály 5 ft 25 kr. Hubai Ferencz 5 ft 25 kr. Pete János 5 ft 25 kr. Hegedüs Antal 5 ft 25 kr. Csere József 5 forint, Szentmiklósi Béla 5 ft, Timbus József 5 ft, Horváth József 2 ft 10 kr. Gazner János 1 ft 5 kr. Szentpéteri Ns. Péter 1 ft 5 kr. Osztián Kristóf 5 ft 25 kr. Megyesi Antal 2 ft 10 kr. Marinka Ignác 5 ft 25 kr. Pénzes Imre 1 ft, Balázs Ferencz 1 ft 83 kr. Hat névtelen jairai polgár 2 ft 50 kr. Németi Károly 52 kr. Ambrus Márton 52 kr. Egy névtelen tordai polgár 1 ft 50 kr. Rácz Demeter 1 ft 5 kr. ifj. Bölönyi József 52 kr. Virág Gergely 1 ft 5 kr. Simonfy János 2 ft 10 kr. Cserai Farkas 5 ft, Krémer Ferencz 5 ft 25 kr. Eröss Gáspár 5 ft, Székely Mózes 5 ft, Kovács Antal 5 ft, Ferenczi Mózes 5 ft, Nagy Lajos 5 ft, Papp Mózes 5 ft, Ferencz József 5 ft, Buzogán Áron 5 ft, Török Emanuel 5 ft 25 kr. Török Antalné 6 ft 30 kr, Török Bálint 4 ft, Török Rudolf 5 ft 25 kr. Török Kornelia 5 ft 25 kr. Grois Károly 5 ft 25 kr. Kovács András 5 ft 25 kr. Pávai Antal 5 ft 25 kr. Csatt Lajos 5 ft, Gyergyai Ferencz 5 ft, Olasz Károly 5 ft, Máté Péterné 5 ft, Kirzá János 5 ft, Halmágyi Sándor 5 ft, Gegenbauer József 5 ft, Török Ferencz 5 ft, Finály Adolf 5 ft, Török Péter 5 ft, dr. Maizner János 5 ft, Boehm Mihály 5 ft, Bodola Sámuel 40 ft, b. Jósika Miklós és neje 15 ft, gr. Kun László és családja 35 ft, Baumgarten József 5 ft, b. Jósika Wass Minka grófnő 10 ft, gr. Wass Samuné 10 ft, gr. Wass Györgyné 10 ft, gr. Wass Ottilia 10 ft, b. Szentkereszt Károlna 5 ft, Szentpáli Józsefné 5 ft, Vajda Ferencz 10 ft 50 kr. Farkas Elek 5 ft 25 kr. Bodor Károly 5 ft 25 kr. Sebess Ferencz 5 ft 25 kr. Szász Domokos 5 ft, Székely József 21 ft, kalocsai f. t. káptalan 21 ft, dr. G. Tentsch J. 40 ft, Finna István 50 ft, Bágya Ferencz magáért 50 ft, gyermekei nevében 50 ft, Péchy Ferencz 5 ft, Vogel János 5 ft, Kapronczai Dániel 5 ft, Tokai Pál 5 ft, Kadácsi Dániel 5 ft, Mohai Károly 5 ft, Klausch János 5 ft, dr. Kolozsvári János 5 ft oszt. értékben.

Ujdonságok.

— Tegnap délután öt órán kezdve tartá Múzeum-egyletünk első tudományos ülését a városi tanácsház nagy termében. Nagy fontosságú nap ez Erdély életében, mely mondatni országos művelődésünk egy új korszakát nyitotta meg. Gróf Mikó Imre önmaga velős és tárgyszerű beszéddel nyitá meg az ünnepélyes ülést, mely beszédet lesz szerencsénk jövő számunkban terjedelmesen közölni. Továbbá Torma Károly egy igen fontos geológiai, Brassai S. természettani, s Gyulai P. irodalomtörténeti értekezéseket olvastak fel. Lapunk saját alatt állván, a részleteket jövő számunkban hozandjuk, valamint az értekezések tárgyainak rövid ismertetését.

— „Sirva vigad a magyar” ez volt a régi közmondás, s nem sok hasznunk volt benne; ám most kezd „használva” vigadni a magyar, s ez már épületesebb dolog. Nagy-Almásról hely. hitv. lelkész Herezeg Sándor úrtól egy érdekes levelet vettünk, mely nyomatokosan bebizonyítja, hogy a valódi lelkesedés a köző iránt, az ország bármely kis szegletében megteremtheti gyümölcsét. Egy baráti körben megpendítették, hogy Nagy-Almás vidékének is kellene áldozni közügyeinkre. Azonnal m. gróf Csáki György n.-almási uri lakát kikérték, hogy ottan a Múzeum-egylet javára egy táncos estélyt rendezzenek. Februar 16-a lön e czélra kitűzve, s élénk hírnökök futak be, részvétre hiva fel a vidéket, az itt-ott elszórvá élő családokat. A szép czél szép sikert aratott, népes társaság gyűlt össze a magyaros jellemű vidám estélyre. Az estélyi tisztja jövedelme kiegészítve az ott helyben tett gyűjtással öszvesen kétszáz nyolcz o. é. forintot jövedelmezett a Múzeum-egylet részére, mit az arra megbízott derék lelkész T. Herezeg ur e lapok szerkesztőjéhez e hó 23-án megküldött, mi pedig az egyletnek 24-én tartott választmányi ülésében azonnal szétlünk

beszámolni e szép küldeményt, melynek erkölcsi értéke még az anyagnál is fényesebb, mert előpéldául áll arra nézve, hogy egy kis helység is mily szép áldozatot hozhat a haza oltárára, s inti a nemzetet, hogy „használva” vigadjon.

— Nemes Kolozsvár városa egy érdemes polgárát vesztette el Bürger Ferencz cs. k. tanácsos és nyugalmazott erdélyi kir. országos építési igazgatóban, a ki még 1859 dec. 16-kán egy jobblétre szenderült át. Az üdvözült felejtethetlen emléket hagyott hátra. Fegrendeletről megemlítendő azon hagyományok, melyeket földterületekkel kötelezővényekben olyformán hagyott, hogy az összegek tökésséssenek és csak a kamatok használtatassanak fel: 1) a helybeli Károlna-körháznak 1000 ft; 2) a városi szegények intézetének Kolozsvárt 1000 ft; 3) a Kolozsvárt 1830-ban alkotott házi szegény betegek felszolgáló intézetének 400 ft; 4) a Ferencz-József nevet viselő közönséges kórházának N. Szebenben 1000 ft; 5) a városi szegények intézetének N. Szebenben 1000 ft; 6) a kis gyermekek ápolójának az ugynevezett Haller-kerthen Kolozsvárt 500 ft; 7) a fogarasi ferencesek templomnak, a hol az üdvözült 1783-ban január 21-dikén megkereszteltetett, 300 ft p. Bürger F. született Fogarásban. Atyja németországi ácsmester volt, a ki 1783-ban az akkor oly híres, ma is fennálló ives hidat építette az Olton Fogaras és Galacz közt. Tanulmányait Bécsben végezte, visszatért Erdélybe, a hol az egykori királyi orsz. építési hivatalnál országos mérnök, később hivatali segéd, s végre orsz. ép. igazgató lett, migiem 1850-ben cs. tanácsosi ranggal nyugalomba helyeztetett. Szép emléket hagyott maga után azon utban is, a mely Kis-Szebstől fogva az ország határáig az ő vezetése alatt épült a Kolozsvár-n.várad vonalon, a hol hajdanában a sebesen rohanó Sebes-Körös vizén 22-szer kellett átgázolni. Ezen völgyben, melyre mindkét oldalról meredek köszikák nyúlnak le, tíz éven át foglalkozott az utcsinálással. A meredek köszikákat ellővette, a Sebes-Körös jobb partján 2000 öl hosszú kőfalat vonatot, az utat felemelte, hogy ma a Sebes-Körösön nem szükség átgázolni. A fentemlíteken kívül néhai Bürger F. atyáinak, barátai stbről is szépen gondoskodott. Nyugodjék békén!

— Egy frigy az iskolai életből. E czim alatt Dézs vidékéről valaki egy igen érdekes és megalto tudósítást küldött be hozzánk, a melynek tartalma következő: A kolozsvári ev. ref. főtanodában 1846 márczius 25-kén iskolai pályáját bevezendő 14 ifju frigyét kötött, elhatározván és szerződésileg fogadván, hogy 1860-dik év január utolsó napján reggel, a ki közülük élni fog, az ev. ref. belső templom iskola felőli ajtaján kívül balra meg fog jelenni, s egymást „éljen a frigy!” jelszóval köszöntvén, baráti érzelmeiket fölelevenítik, egymásnak éltük folyását viszontagságai és örömeivel együtt elbeszélkél stb. A „szerződés pontjai ezek: 1) Minden frigytlás az említett időben jelenjék meg, ha él, nem beteg és a honban van; 2) legyen a találkozás az írt helyen, s említett jelszóval; 3) a sors csapásaitól lejusított segítségk; 4) tehetséghoz mért segélyezés az elhunyt tagjáról nője, s gyermekei számára; 5) ez ártatlan és nemes irányú szerződés mindeniknél és mindenik általálírva meglegyen. —Tízennégy éve, hogy e szerződés kötött. A tagtársak közül hárman meghaltak; de tízen élnek, kettő éppen Kolozsvárt és jó sorsban, s ezeknek egyike a találkozásra kitűzött helytől „majd csak harmincz lépésre lakik.” Ismeretlen tudósítók szegény ember létere Dézs vidékéről a kitűzött napon pontosan megjelent, s megaltoág írja: „Az óhajta várt találkozás meglegelőn rajzolta képezetem esetje, de e rajzollal maradtam, mert senki rajtam kívül meg nem jelent stb.”

— Popini Nándor ur egy nyilatkozatot küldött be hozzánk, melyben kijelenti, hogy ha ugyan ő volt szerencsés a fiegyleti bált indítványozni, de annak végrehajtásában Karvázy J., Zathler M., Sailay L., Darnóci K., Staszieski M., Fizinger J., Czirner J., Szuniercs Gy., Keresztes N., Rignát J., Münster E., Kővári E. és Kővári M. urak hasonló buzgalommal fáradoztak, s ha az eredmény elismerést érdemel, ugy ez mindnyájokat illeti.

— Herczeg Eszterházy Pál a magyar akademia alapítókéjére 5000 és palotájára szintén 5000 forintot ajándékozott.

— Bécs, febr. 21. A mai „Wiener Ztg.” két császári rendeletet tartalmaz febr. 18-káról, melyeknél fogva az izraeliták Alsó-Ausztria, Csehország, Morvaország, Slézia, Magyarország, a Vajdaság, Bánát, Horváthország, Tótország, Erdély, Partvidék és Dalmáciában ingatlan birtokok birtására jogosittatnak. Az izraeliták Galliczia, Bukovina és Krakkóban, kik agygnasumokat, alreálisoklatat, kereskedelmi, gazdasági, erdőszeti, bányászati vagy hajózási iskolákat végeztek, vagy tisztai ranggal vannak felruházva, éppen ugy birtoklásoképek mint a keresztények; más galliciai zsidók egyelőre csak realitások birtására jogosittatnak, mire már 1848-ban jogositva valának; nemesi jószágokat is bérlelhetnek, de paraszt birtokokat nem.

— Siebenbürgische Chronik felirattal a szebeni hivatalos lap egy gyászosan végződött szerelmi történetet jegyez fel, a melyet ezennel mi is közlünk kivonatilag. A 8-dik zsendárendből egy tizedes, mint mondják cseh születésű, szerelmi viszonyban állott egy szebeni csizmadia leányával, a mit a leány rokonai roszaltak s ellenezni kívántak. Midőn a zsendár-káplár Szebenből más állomásra rendelték volna, a szerelmeseknek oly nehezen esett az elválás, hogy elhatározták inkább örökre egyesülni — a halálban. Febr. 7-dikén reggel kimentek egy közeli erdőbe. Mindketten elláták magukat koszorukkal, s egy fehér leplet vittek magukkal, a melyen holtstük feküdjék. A férfi előbb meglőtte kedvesét, felkuszoruzta és a területre fektette. Ekkor vette fegyverét, s egy második golyóval önmagát végezte ki. Egy levél, a melyet hátrahagytak, azonnal a szerencsétlenség színhelyére vezette az illetőket, de már minden késő volt.

— Válasz a zutról írják nekünk: „Ezen kised helység a Kis-Szamos partján, Kolozsvár és Szamosújvár közt fekszik. Lakói egy része román, a más magyar, s helyvét hitű. Ez utóbbiak lélekszáma 332. ebből iskolásgyermekek 28. Az iskolázatás itten is, mint sok más helyen, eddig csak pangott, migiem a közelebbi években annak a helybeli lelkész és tanító lendületet adott. — Mult január hó 28-dikán itt egy szép ünnepély tanui valánk. Esti 8 órakor az érdemes lelkész által egy földmives tágas és tiszta lakába vezettünk, a mely csinosan kivilágítva és fenyőágakkal diszítve vala. A ház gazdája fogadott, egyeüst fűrtü tisztas agg férfiu. A tágas szobában csinos ifjúságot és

serdülő gyermekek csoportozatát találtuk. Fizetünk 15 kr. belépti díjt, mert... Az egésznek magyarázata ez: Több évvel ezelőtt az iskola tagjaiból alakult volt egy énekiskola, amely esténként összegyűlt zsolnárokat és dicsőreket tanulni; később fúszerezték az estét világi énekek tanulásával is. Ez ének-társulat megalakulta után, a később onnan kinőtt, megnövekedett egyének tagjai maradtak, a nők férfiu együtt tanult és dalolt az iskolát kezdő gyermekekkel. Azután meg résztvevett mind a két nemű ifjúság, s így zárva lett utja a hosszú téli estéken dívatban volt és maig is levő léha időtöltéseknek. — Ez az ének-társulat maig is megvan; de már olvasó-egyletté nőtte ki magát; elnöke a lelkész, jegyzője Nagy György. — A január 28-ki estély azért volt rendezve, hogy itt nyilvánosan bemutatásuk tanulási eredményét, s ha a belépti jegyek árából (mert szerény táncvizsgálommal való összekötve) valami marad, azt az egyet gyarapítására fordítsák. Ez estély igen jól ütött ki. Legjelesebb költőink dalra tett műveiből mintegy 20 darabot szépen daloltak el. A jelen volt honoratiorok indítványára 30 pfrtazonnal aláíratott és begyűjtött czélszerű olvasmány beszerzésére. Ily szép a maga nemében ritka estélyen soha se voltunk, de még olvasóink közül se sokan.

— Budán a napokban egy 80 éves nő halt meg, a ki 30 életévétől fogva, naponként két icze kávét ivott meg, s így összesen 450 vedret merített be a barna nektárból, s újabb bizonyítványát adta annak, hogy a kávé csakugyan lassan öli meg.

Nemzeti színház. — Csütörtök febr. 23-án „Éjszaka csilaga”, az utóbbi szerepkioszlással.

Péntek febr. 24-én „Egy napi kacérság” kellemes francia vígjáték, ha bár kezdetben ismét alkalma volt a közönségnek megbotránkozni, miután a függőnyt teljességgel föl nem vonák. Végre jelentve lön, hogy Gyulay szerepét, (Lonjumeau) Simonyi veszi át, ki csakugyan e szerepet kezében tartva olvasás végig; mind a mellett az eleven vígjáték mulatást a kevés számú közönséget, mert kivált Follinuszné Henriette szerepét feltűnőleg adta, valamint Polakovicsné Marion de Lormot. Paulay Sommetere-t ismert ügyességével játsza, Tar sem rontott Cinn Mars szerepében.

Kolozsvári piacziár. Február 23-án 1860. — Bécsi mérője osztrák becsben. Tiszta búza 3 ft 59 kr. — Elegy búza 2 ft 73 kr. — Rozs 1 ft 68 kr. — Árpa — ft — kr. — Zab — ft 90 kr. — Török-búza 1 ft 68 kr. — Pityóka 1 ft — kr. Marhabús fontja 10 kr uj pénzben.

Politikai hírek.

— Páris, febr. 17. Thouvenel külügyminiszter egy f. hó 12-én kelt sürgőnyt intéz a Rómában levő francia követhez. E körirat elősorolja a közelebbi eseményeket, melyek a legatiókban a jelen állapotot előidézték s kijelöli a baj azon okait, melyekre a felelősség terhe nehezkedik. Főlemlítve a háboru előtt, alatt és után történt eseményeket, különösen kiemeli, hogy azon naptól fogva, melyen az osztrákok a Romagnát odahagyták, a bekövetkezett események kikerülhetleneké válnak. Az ellenségeskedések megkezdése után mindjárt proclamálva lön a szent szék semlegessége. Az osztrákok a legatiókban a rend és biztonság érdekében épp úgy örködhettek volna, mint a francziák Rómában. Nem tartozik ráunk, mond a sürgöny, megítélni az okokat, melyek Ausztriát arra bírták, hogy szerepével föl hagyjon; Franciaország a magáéhoz hű maradt. Miután az osztrákok távoztak, a nép függetlenül volt hagyatva inkább, mint tette magát azzá. A fölkelést hát nem lehet Franciaországnak tulajdonítani.

Főlemlíti továbbá a sürgöny azon ajánlatokat, melyeket a császár a pápának jul. 13-án tett, hogy a reformigéretekre bírja. Az ajánlatok mellőzve voltak s a legatiók visszanyerhetése nézve minden alkalom el lön szalasztva. A császár ezután írta a dec. 13-diki levelet a pápához. Thouvenel elősorolja tovább azon bizonyítékokat, melyekkel a császár 1849. óta kül- és belügyi intézkedéseiben a pápa iránti készségét kimutatta s hozzá teszi, hogy ezekből látszik, mennyire szerencsésnek érezte volna magát a kormány s érezné még jelenleg is, ha oly kombinációt tudna föltalálni, mely képes volna a szent szék helyzetének kellemetlenségeit elhárítani; hanem itt Franciaország jó szándékát legyőzhetlen akadályok fenyegetik, mivel nem csupán arról van szó, hogy a pápa visszakapja a legatiókat, de szükséges szilárd kezek közé helyezni annak kormányát, hogy intervencióra vagy megszállásra ok ne legyen. Az események elég világosan mutatják, mennyire nem kielégítő ez utóbbi intézkedés a baj orvoslására.

E tekintetben Európa véleménye egy, a megszállást a mult tanulságai kárhoztatják, ily szerű politika mai nap lehetlenné vált. Bekövetkezett hát azon pillanat, melyben kombinációkhoz kelle folyamodni s a császár a pápa elébe terjesztette ennek szükségességét. Fontos érdekek és indokok parancsolák e lépést.

Ha a pápa sehogy sem akarná a jelen helyzet jellemét felismerni, ezzel csak rosszabbá tenné a dolgot, míg ellenkező esetben, ha t. i. a szent szék elhatározná magát eltérni a vallási térről, melyre e kérdés nem tartozik s a világi érdekek terére lépne, mely egyedül áll összefüggésben a jelen ügygyel: ez esetben talán, habár későn is, magára nézve kedvezőbb fordulatot idézhette elő s a császári kormánynak mindenesetre alkalmat nyujtana, ily kiengesztelő és észélyes politikát támogatni. Grammont herceg föl van hatalmazva Antonelli bíborokkal közleni e sürgöny másolatát.

— A francia kormány legújabb előhaladásából az látszik kitűnni, hogy a brit kabinetet semmi oly szírt által nem látja fenyegetve, melyet ez némi ügyességgel ki nem kerülhetne. Hogy pedig ezt annál könnyebben tehesse, erre maga részéről is minden módon segéd kezét nyújt, mire elég bizonyosság a Savoyai ügybeni látszólagos visszavonulása is. Mondhatjuk látszólagos, mert valóban az haladásokat tesz. Piemonti részről alig vagy éppen nem léteznék azon akadályok, melyekről szó volt, s ha netán mások léteznének, ezekre nézve a szárd és francia kormány közt csak szinleges ellentét képzelhető. A jelen angol kabinet nézete is tisztán áll e részben a császár előtt. Lord Russell kijelenté, miszerint a szárd kormány nem szándékszik ugyan Savoyát átengedni, de ha mégis beleegyeznék az átengedésbe, vajjon mit tenne ekkor a lord szerint Anglia? — Saját szavai szerint nem szegülne ellent, hanem „Svájcz semlegességét megőrizné!” Kell-e ezen válasznak na-

gyobb bizonyosság arra, hogy az angol kormány igen jól ismeri, a mi behövekezendőben van s azt akadályozni nem szándékozik?

Páris, febr. 16. A „Moniteur” ma egy rendeletet közöl, melynél fogva a St. Briuc-ban megjelenő „Bretagne” cz. lap betiltatik. Billault miniszter jelenléte ezen betiltást egy, 3 követ által a császárhoz intézett oly fölirat közzétételével indokolja, mely némileg tiltakozást foglal magában, a kormánynak a római kérdésbeni politikája ellen; a mennyiben sajnálatait fejezi ki a jelen bizonytalan helyzet fölött, mely haméig tovább is tartana, minden őszinte katolikust elidegenítne a császártól. Billault megjegyzi, mikép nem akarja azt vizsgálni, hogy mennyire lehet ezen elidegenedést összeegyeztetni a követek által a császárnak tett hűség esküvel, ő a császár figyelmét csupán magára a lapra akarja fölhívni. Egy oly kérdésben — így folytatja a miniszter — melyben szándékaink s intézkedéseink párt-szellem által erőszakosan félreismertetnek s rágalmaztatnak, midőn elfeledik, mit felséged a vallás oltalmára Franciaország s Rómában tett, az egyházat a világalvilág összveggyitvén s bölcs tanácsokat rablás, fáradhatlan jóindulatot kíméltatás gyanánt tüntetvén föl, ama türelemnek, melyet a kormány oly számos megtámadások ellen tanusít, határainak kell lenni. Lehetetlen eltérni, hogy a bretagnai nép keblében, mely annyira vallásos s annyira hű a császárhoz, némileg hivatalos alakban belső szakadások terjesztessenek s hogy kísérlet tétessék annak a pápa világi hatalma ellenségeül s szinte maga a pápa ellenségeül föltüntetése iránt, ki a pápának Rómát visszaadta s ott oltalmazta.

La valette konstantinápolyi követé nevezetett ki.

— London, febr. 17. Éjjel, Lord J. Russell az alsóházban éppen most tartott ülésében Humenek egy interpellációjára azt viszonozta, hogy Loftus lord bécsi angol követ telt jelentést a magyarországi állapotokról, de a melynek közlése nem tanácsos.

— Sir J. Bowring (hongkongi volt kormányzó s a magyar Akadémiának tagja) írja Párisból, febr. 7-kéről egy londoni barátjának:

Látogatásom (a francia császárnál) igen jól ütött ki. Alig érkeztem meg, s a császár meghívott magánhallgatásra, mely hosszasan tartott, s a melyben velem politikájáról beszélt általában és különösen kereskedelmi nézeteiről. Az elfogadás feltűnőleg szíves volt, s határozottan kifejezé barátságos érzelmét (Anglia irányában) s a legnagyobb nyíltsággal nyilatkozott mindenben. Soha sem hallám még őt oly melegséggel beszélni, s mindez mutatja, minő becsesnek tartja az angol szövetséget; ez volt mindig politikai törekvéseinek alapköve. Úgy hiszem azon felvilágosítás, melyet én sok tárgyról adtam neki, lényeges haszonnal lesz azon jó intézkedésre nézve, mely minden ellenzésczárta előhaladást tesz. A nemzetgazdák társasága, mely mintegy 100 tagból áll, a szabad kereskedés francia apostolaiból, köztök a legszolidabbnak és befolyásosabb államférfiakból, lakomára hívott meg engem, s a legnagyobb figyelmet tanusítá irántam, midőn én, föl hívásuk folytán, valószínű megkísértém, minő jótékony befolyású vannak a kereskedés felszabadításának socialis, politikai és pénzügyi viszonyainkra. Valóban nagy időszerűségben állunk, melyet egy nagy férfiu erényedeten bátorsága nyit meg, s miután mindennemű szabadság egy anya gyermekei, bizton reményelem, hogy II. Napoleon dicsősége koronájának utolsó ékességét is fölteszi, s Franciaországnak megadja azon államintézményeket, melyek polgárisodásánál fogva őt megilletik. Bowring valószínűleg föl hivatalos küldetésben van jelenleg Párisban, s megbízása a chinai expedícióval és kereskedelmi szerződésnyel van összefüggésben.

— Róma, febr. 14. Azt beszélék, hogy lord J. Russell a római udvarnak Angolország nevében pápai vicariatust ajánlott a legatiókat nézve, azonban Antonelli bíborkor még ugyanazon nap, febr. 14-én, válaszul adta: „a római kérdés elvkérdés, mi felett a pápaság nem egyezkedhetik.” — Umbria nagyszámú helységeiből a „hazafiak” 100,000 frankot küldtek Garibaldihoz, a ki küldtet szerint a népek fegyverrel felszerelésére adakozást gyűjt.

Trieszt, febr. 14. A bécsi „Presse”-nek írják: Egy, Milanoból ma ide érkezett magán levélből közölhetem, hogy az izgatott-párt farsang utolsó napján nagy demonstratiót szándékozik rendezni, Velenczére vonatkozólag. Nagy gyász istentisztelet fog tartatni a főtemplomban, melyre mindenkinek gyászbán kell megjelennie. Meghívások is küldettek Velenczére, Triesztbe és Istria, hogy kiűldenének ezen demonstratióra képviselőket.

Verona, febr. 12. A „Presse” írja: Tegnap érkezett ide Velenczéből a helytartó, értekezni az itteni hadseregparancsnokkal, s az a híre, hogy fontos intézkedések fognak bekövetkezni, a közrend és csend fenntartásának biztosítására, s a külső veszélyes befolyások elhárítására. Annyi hallatszik, hogy a lombardiai és Po-határvonal őrsége megerősítették, s több új rendőri hivatal fog felállítani. Mind a két határ felől erős katonai őrlénczolat vonatott, s több csendőri állomás állítatik fel oly módon, hogy azok a határvonal hosszában szakadatlan őrlátatokat tarissanak. Azt beszélék, hogy minden pénzügyi hivatalhoz egy rendőri állomás is fog csatoltatni, hogy a behozott kelmék pontosabb felügyelet alá vétele mellett a személyek fölötti örökös lehetősé tétessék.

Mint tudva van, néhány nap előtti ide érkezett St. Quentin, a császár tábornok hadsége; ki a II. hadtest parancsnokának Degenfeld gróf altábornagynak azon parancsot hozta volna, hogy a politikai országfőnökek egyetértőleg tegye meg mindazon intézkedéseket, melyeket czélszerűnek tart a közrend fenntartására benn s a kívülről izgatások elhárítására. Továbbá arra is felhatalmaztatott volna, hogy a hol valamely hivatalnoknak hivatalos mulasztása, vagy politikai rossz magatartása okot nyujt ilyen eljárásra, minden haladék nélkül fogassa el s börtönöztesse be az olyan hivatalnokokat. Már fordult volna is elő ilyen eset; ugyanis Udine tartományban egy kerületi biztos feladás következtében elfogott, s átadatott a törvényszéknek a miatt, hogy egy fényes nappal végrehajtott demonstratio ellen nemcsak föl nem lépett akadályozólag, hanem azáltal, hogy nézője volt, s mosolygása által mintegy helyeslését nyilvánítá, annak részese lön. Tegnap egy vasúti hivatalnok fogatott el azon vád következtében, hogy fiatal embereket kivándorlásra csábít, s vétkecsége a nála talált irományok által constatiroztatott, a büntető hatóságnak adatott át. Az államhatalom ellen vétkezők büntetésére állandó rögtönbírósg állítatik fel; mely itélni fog

valamennyi ily nemű bűn felett, melyek a velencei tartományban s a trienti kerületben előfordulnak.

Azt hallani, hogy ismét folyamatban vannak az illető alkudozások az iránt, hogy az osztrák-szárd katonai-határ-szabályozó bizottmány munkálkodása ismét megkezdessék; sőt azt is állítják, hogy a munkálatok már a jövő hónap elején elkezdődnek. (M. S.)

Velencze, febr. 13. A „Fortschritt” írja: Ma a Markus-téren a szokásos nyilatkozványok egyikefordult elő; a galambok délutáni etetésekor egy pár nemzeti szalaggal díszítve jelent meg.

— Bécsből febr. 16-án írják a „P. Ll.”-nak: Feszülten várják itt az ausztriai kabinet emlékiratát, melyet az valamennyi európai udvarhoz intézend. Az európai napikérdés abban kimerítőleg meg van vitatva s az okok fejtegetve, melyeknél fogva az ausztriai kabinet indítva érzi magát az olasz kérdés rendezése végett Angolországtól eredt javaslatokat el nem fogadni. Azon hírek, hogy Franciaország a pápát felszólította volna arra, hogy maga terjesztessen elő javaslatokat a romagnai ügyek szabályozására, nem látszik semmi alapja, legalább itt Bécsben ily felszólításról semmit se tudnak. — A napolyi hírek folyvást ellentmondanak egymásnak. Csak annyit jelenthetek mint bizonyost, hogy a napolyi király jelentést tett ide, miszerint minden intézkedés megvan téve a közrend fenntartására, s hogy annak megháborításától sem Nápolyban sem Sziciliában nem lehet félni. — Berlinből halltszik, a porosz kormány elfogadhatónak tartja ugyan az angol javaslatokat további alkudozások alapjául minden nagyhatalmak végleges egyetértése végett, de ovakodik szintén mint Ausztria és Oroszország az ellen, hogy az eddigi népjog helyét a népföltség nyilatkozatai foglalják el, miáltal valamennyi monarchicus állam legitimitása meg lenne rendítve. Minthogy pedig lord J. Russell a népföltség szózatát állítja fel az olasz kérdés eldöntő tényezőjeül, nyilvánvaló, hogy ez egyetlen pontnak el nem fogadásával az egész javaslat el van mellőzve.

Bécsből febr. 15-én írják: „A hatalmak nézetei, hők a villafrancai szerződést aláírták, sokkal élesebben szemben állanak egymással, hogy sem kiegyezkedés lehetne várni. Hogy itt már egy új olasz háboru eszméjéhez elkészültek, bizonyos; egy igen magas állásu egyéniség következőleg nyilatkozott: „Ausztria az új háboru elől nem fog kitérni, elvesztheti Velenczét, mint elvesztette Lombardiát, de ahoz való jogát nem vehetik el tőle, bármint szerencsétlen legyen is a kilátásban levő háboru eredménye, és majd annak idejében tudni fogja ő ezen jogait érvényesíteni!”

Bécs és Napoly között a sürgönyözés rendkívül élénk. Az egyházi állam határain álló csapatok folytonosan erősítettek, s bizonyos, mikép Pianelli hg rendeletet kapott a pápai csapatokkal egyetértőleg működni, mihelyest Umbriában és a Markában mozgalom ütne ki. Állítják, hogy a napolyi király csak nagynehezen tudott lemondani azon gondolatról, hogy hadseregét az egyházi államokba ne küldje Romagnának a pápa részére való visszahódítására.

— Konstantinápolyból február 4-dikéről írják: Szerbia aligha nem lesz legközelebb új kérdés Törökországra nézve. Az öreg herceg meghalhat nemsokára, s az országban két párt áll szemben, föllegyervek, egymásra törendők; az egyik a herceg fiát akarja s vele a trónörökösödést megalapítani, s a Kaputól való minden függést kitéssé tenni; a másik, a Kapu által gyámolítottatva, ennek ellenkezőjét akarja. Az a híre, hogy Angolország, Ausztria, és Poroszország már meg vannak nyerve a Kapu részére.

Egy bécsi levél szerint a Kapu a hatalmakhoz jegyzéket intézett volna, melyben panasztemel Szerbia és Montenegró magatartása ellen, és kinyilatkoztatja, hogy jövőre méltóságából többé mitsem fog engedni és erőlyesen fegyverrel fog fellépni, ha ezen tartományok folytonos fondorkodásait meg nem szüntetik.

Belgrád, febr. 17. Obrenovics Mihály hog a francia főkonzult sértő magaviselete miatt házától eltöltötte.

— Madridból, febr. 10-ről írják: Cruvelli gróf osztrák követ a spanyol udvarnál, utasítást kapott a királynéknak megvinni a Tetuán bevételéhez szerencsekívánatot. — Itt kétségbe vonják azt, hogy Angolország a hadműködéseket akadályozni kívánna s hadihajókat akarna Tanger felé küldeni. A „Novedades” bizonyosnak állítja, hogy O'Donnell 11- vagy 12-kén Tanger felé előnyomul.

— A „Morn. Post” párisi levelezője azt írja: „Legujabb keletű, igen fontos madridi sürgönyöket láttam. O'Donnell Tetuánban 10,000 főnyi hadsereget szándékszik helyőrségül hagyni s előre fog nyomulni Tanger felé, mi által a spanyolok az afrikai oldalról uraivá lesznek a gibraltári szorosnak. Mit fog ehez Anglia mondani? O'Donnell minden eshetőségre nézve erősítést kért és semmi kétség benn, hogy kívánata teljesítve lesz. A sürgöny, melyre hivatkozom, határozottan állítja, hogy a királyné hajlandó a pápa segélyére hadsereget küldeni, sőt oly célzást is tett már, hogy kész volna a marokkóiakkal kibékülni s afrikai hadsereget Civita-Vecchiába küldeni. A jelenlegi spanyol miniszterium e törekvésnek ellenére dolgozik s minden módot elkövet arra nézve, hogy O'Donnell Afrikában foglalkozásban tartsa.

Ujabbak. — London, febr. 17. Az ellenzék a kereskedelmi szerződésnek a köszönet illető czikkelye miatt támadja meg a kabinetet. — A „Times” azt mondja, hogy Törökországban forradalom van bekövetkezésben.

London, febr. 18. Palmerston lord az alsóház tegnap ülésében kijelenté, hogy a kormány, az angol-francia kereskedelmi szerződés elfogadtatására számítva, Franciaországgal semmit sem egyezkedett a szerződés elvetetése esetére. Russell lord kijelenti: Cowley l. azon biztosítást nyerte, hogy Napoleon császár semmi elhatározó lépést sem teend Savoyát illetőleg, a többi nagyhatalmak megkérdőjezése nélkül, és soha sem gondol Savoya bekebelezésére, Savoya népségének kívánsága nélkül.

— Páris, febr. 16. A „Constit.” örömet nyilvánítja a dunai fejedelemségek haladása felett, mi az egy éves alkotmány eredménye; reméli, hogy nemsokára a szomszéd török tartományok is követni fogják a példát.

Páris, febr. 17. Oroszország elveti az újabb alkudozásokat illető angol javaslatokat. — Spanyolország, Madridból érkező tudósítások szerint, hajlandó a békés kiegyezésre: Marokkótól a meghódított területeiről való lemondást és a háború költségeinek fizetését kívánja.

— A „Patriot” szerint Franciaország az által, hogy kötelezettséget vállal magára a savoyai kérdésben a hatalmakkal tanácskozni, még nem vállalja el az abból legalább eredni kellő azon kötelezettséget is, hogy a hatalmak határozatának, ha az reá nézve kedvezőtlen lenne, engedelmessé válik. Ez ügynek a nagyhatalmak elő terjesztése tehát ekként merő formális lenne. A hatalmak talán tiltakozni fognak, ugymond az „Ind, belge”, de Franciaország e tiltakozás daczára megkapja Savoyát, mihelyt Szárdíniával kiegyez. E két szövetséges közt ugyan létezik még némi vélemény-eltérés, Franciaország t. i. nem látja a maga határait biztosítva a megerősödött Piemont ellen Savoya birtoka nélkül; Szárdínia pedig válaszul, hogy e tartomány elvesztése után nem érzi magát elég erősnek Velencze s az adriai tengerpart védelmére. Itt a szökellő. Hic Rhodus, hic salta.

— A febr. 20-diki „Moniteur” egy az érsekek és püspökhöz intézett köriratot közöl, melyben intés van a francia papsághoz, szüntessék meg a kormány célzatai ellen ellenzékét képezni, s ez intést nyomban követi azon figyelmeztetés, hogy a papságnak valamint az egyház fejé, egy a császár mint az állam feje iránt is vannak kötelességei, melyeknek megtartását a kormány elvárja, annál inkább, mert kifelé irányított műveleteiben bel ellenzéki megháborítások által nem engedheti magát megakadályoztatni.

— A porosz „Nat. Ztg.”-nak írják: „Thouvenelrend-

küvi tevékenységet fejt ki minden irányban. Biztos forrásból hallatszik ugyanis, hogy néhány nappal ezelőtt új sürgönyt intézett az osztrák udvarhoz, mely a velencei állapotokat illeti. Figyelmeztet benne azon igéretre, miszerint ezen tartomány nemzeti szellemében fog szerveztetni, s az itteni jelen állapotok, melyek Oroszország többi részeiben is élesztik az izgatottságot, az igéret nem teljesítésének tulajdoníthatnak. Mint-hogy Franciaország általánosan hozzájárult az angol javaslatok azon pontjához, mely Ausztriának biztosítja Velencze birtoklását, a jelenlegi intézkedések mindenestül csak tanácsok alakjában történnek.

— A „N. Pr. Ztg.”-nak Párisból febr. 16-ról írják: „Az angol javaslatok, melyek Franciaországnál épp oly kevéssé találak tetszésre, mint más hatalmaknál, mellőzötteknek tekintendők, s ismételtük, hogy most a követek konferenciájának Párisban leendő összejövetelén működnek; Franciaország és Ausztria felszólították a sz.-pétervári kabinetet, hogy a javaslatot kezdeményezze. Eddig azonban még nem történt meg a kezdeményezés. Ez a dolog állása, a többi szóbeszéd. Hozzátehetni: hogy az öt hatalom értekezletének nem az a célja, hogy egy már meglevő alapon alkudozzanak, hanem hogy alapot találjon, melyen alkudozni lehessen. Látható ebből, hogy az eredmény elérése még igen távol áll, s az orosz ügyek állapotából azt gyaníthatni, hogy oly események következhetnek be, melyek a konferenciát fölöslegessé vagy lehetlenné teszik.

— Piemontban és Franciaországban folyóvást tartanak a készületek; az idevonatkozó tudósítások jelentik: „Egész Felső-Olaszországban napirenden vannak a hadi-készületek. Bolognában szorgosan működnek az ujerődítések. Bologna lesz minden hadi mozgalmak szilárd központja. Rimini

mellett elsőszorított tábor készül. Az egész vonal erődítetik, el- lenben a Lenato melletti vármunkák nem messze Bresciától ismét abba hagyatnak. Támadástól tartanak az egyházi államból, melyet a velencei osztrák hadsereg támogathatna.

Legújabb. — Az angol miniszterium folyó hó 20-án a kereskedelmi szerződés kérdésében egy előleges csatát megnyert 63 szónyi többséggel. A győzelmi hírre a párisi börze is ugrott örömben. — A porosz kormány is kapott volna egy jegyzéket, melyben a francia kormány felvilágosítást kér Poroszország rendkívüli készületei felől. — A „N. Pr. Ztg.” szerint az orosz kabinet oly javaslatokat tett volna, melyek az öt nagyhatalmasság konferenciáját indítványozták s Poroszország azokhoz csatlakozott volna.

Boronkay Margit című regényre előfizettek: Velenczében gróf Bechtoldt Arthur egy példányra. Nagy-Kőrösön Lengyel Daniélné urasszony ívén: Lengyel Daniélné, Gubodi Tini, Szabó Károlyné, Szarka Mihályné, Ballagi Károlyné, Gubodi Nella, Farkas Teréz, Ester Károly, Duz Sándor, Felbér Mari, Kalozsa Miklós egy-egy példányra. Kolozsvárt: mélt. Kozma Istvánné urnő ívén Kozma Istvánné két példány, Antal Imrené, Baranyai Sándor, Bors Albert egy-egy példány. Kulisseki ur ívén: Kulisseki Jánosné, Galiszer Róza, egy példány. Kerelő-Szentpálon m. gr. Haller L. ur két példány. (Folyt.)

Kiigazítás. Mai naplónk értesítését mint hibás kiigazítást kérjük, mely szerint Torma archeológiai felolvasást tartott, Gyulay „adatok a népköltészet” című értekezést, Brassai felolvasása a kéző tőz miatt elmaradt.

Bécsi börze. Febr. 22-kén: Nemzeti kölcsön 77.95 pft. — Metalliques 5 pcentes 70. — Urbéri papírok: magyar 72.25. erdélyi 69. — Bankrészes 865. Korona 18.05. Cs. k. arany 6.21. Ezüst 130.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(868)

Angol szabadalmas

KÖSZVÉNYGYOLCS

mindennemű fájdalom ellen,

mint: köszvény, rheumatismus (tagnyilallás, keresztcsont fájás,) orbáncz, mindennemű görcs kézben, lábban, s különösen vér-ér-dag, főbéli köszvény, podagra, tagdagadás, ficzomodás, oldalnyilallás esetében biztos eredménnyel egyetlen gyors és valóban hatályos segítő szer.

Ezen Európában minden államban körülbelül 12 év óta ismert **angol szabadalmas kir. bajor és kir. württembergi engedéllyel ellátott köszvénygyolcs** mázós felével illesztendő (még pedig az egész darab) a szenvedő tagra. A felillesztés előtt a mázós oldal lágyra vágva vizzel megnedvesítendő. s néhány percig a kemence előtt tartandó, hogy az a testre felragadjon. Az nem hagy semmi foltot vagy nyomot maga után, eleinten némi mardosó fájdalom okozand ugyan, de nem kell levennie, míg az magától le nem válik, s a fájdalom egészen meg nem szűnt. Ha a testrésznél az izület kívánja, ehhez képest a gyolcs olóval bemetszendő, hogy az a test mozdulatai közben a megfeszülés miatt ne legyen alkalatlan. Rheumaticus főfájásoknál (mint egyetlen elismert, általános szer) a hajlat lehetőleg vissza kell simítani; s szeletenként feltenni, épp úgy a nyakszirtnél is a fülek mögött, s ez teendő a fülzugnál is.

Minden csomag helyt Budán 1 ft p. p. vagy 20 egész garas porosz árfolyam szerint vagy 1/2 amer. dollár, vagy két angol schilling, vagy 3 francia frank.

Kivonat a „Pester Loyd” 1855. apr. 15-diki 88-dik számából.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara jelentése

A központi bizottsághoz Bécsben

Kerületének részvételéről a párisi gazdasági és iparműkiállításban — XII. osztály.

Wéber Károly (czég May Emil, Buda, Krisztinaváros) küldött két darabot az ő kiváltságos köszvénygyolcsából, a melyet tíz év óta készít. A megépő gyógyhatás köszvényes és rheumaticus bajokban ezen készítménynek Európa minden államban nagy elterjedést szerzett.

Kapható: Kolozsvárt csupán csak Wolff J. gyógyszerárban, Tordán: Wolff Gábor gyógyszerárban, Brassóban: Jekeli Ferd. gyógyszer., Szebenben: Schneider F. J. szepmü-kereskedésében. Bukarestben: Deutsch Adolf kereskedésében, Temesvárt: Kraul János keresk., Aradon: Probst F. J. keresk., Beszterczén: Dietrich és Fleischer keresk., Pesten: J. S. disz- és mürenbergi áru kereskedésében.

(882)

Kiadó telek.

Májális utcában 36-dik szám alatt egy nagy telek kertestől jövő Szt.-György napon kezdve bérbe adandó. Értekezhetni felőle Sikó Miklóssal.

(883)

Haszonbérbe adandó jószág.

Özvegy méltóságos Kendeffy Lajosné, gróf Bethlen Mária urasszonyanak, Hátszegvidéken Öralya Boldogfalván, és ahoz tartozó e vidéken levő jószág részei, ehez tartozó havasi jövedelmek, vásári vámok, és koresomai jogok, haszonbérbe több évre kiadók; értekezni lehet felette az irtóközzel Kolozsvárt kül-szénutczai szállásán

(885)

A kolozsvári gőz-malom tulajdonosa tudatja, hogy M.-Vásárhelyt helyben megbízottja van, s több holnapokig ottan léssen; ki tisztabúzázt vásárol, —raktára van a piacongr. Tholdalagi ház-nál, kinek azon környékben szép, és jó tisztabúzája van eladó, sziveskedjék megbízottja Foris Imrével találkozni, kivel a búzának minőségéhez képest lehet vásárt tenni; a búza árát kész pénzzel fizeti.

(877)

Haszonbéri hirdetmény.

Horváth Jánosné m. kezei és ahoz tartozó m. ludasi, m. örkei és g. kereszturi rész jószága több évekre árverés útján a többet igénykés haszonbérbe kiadó lévén, e célból az árverelés f. évi Márczius 21-én d. e. 10. órakor fog Kezén a Horváth udvarban megtartatni, a hol a haszonbéri és árverelési föltételek az alatt és addig is megtekinthetők.

(884)

Vétel-áron alóli eladás.

Alábbirt a helyi kereskedésben meglevő mindennemű singes-posztó és divatelméket folyó év mártius 1-sőjétől kezdve vétel-áron alóli eladni szándékoznak, a t. cz. közönséget erről tisztelettel értesíteni van szerencséje.

Maros-Vásárhelyt, febr. 28-án, 1860.

Bárdossi János.

(879)

Réthy Juliánna. Gálfi Józsefnő ur asszonynak Februarius hó 4-én vagy 5-én 1860-ik évben Tordán a házhozjából 3 darab erdélyi urbéri kárpótlási papírosai a Nagy-Öklös, Bikalak és Szurdokról szőlő 1000 forint pengő pénzben eloroztatnak, melynek couponjai 1860. év Julius hó 1-jéig le vannak vágva. A címje „Gálfi József” minden áthuzási név nélkül.

Torda, febr. 17-én, 1860.

(881)

Eladó ház.

A felső-szénutczában egy kényelmes lakó 82. számú ház, szőlő és gyümölcsös kerttel, s egy 3 darab 25 holdra terjedő szántóföld, s közbe laczernás örökáron eladó. Bővebben értekezhetni a Tudakozó Intézetbe.

(876)

Egy ház kertestől együtt eladó. A kétvíz közti, hosszutczában 448 szám alatti ház, egy nagy veteményes kerttel és gyümölcsösökkel, mely majornak vagy szeszkesztésre alkalmas hely volna, örökáron eladó; közelebbi tudósítást a szász iskolai tanító Schuster Károlynál belső Magyarutczában 318 szám alatt kapható.

(873)

Figyelemre méltó!

Már nálunk is lassanként mind több figyelmet kezdenek a fogakra fordítani, mire azoknak oly nagy szüksége van, hogy az ember fájdalmak és kellemetlenségtől megóvassék. Nincs fájdalom a fogfájáshoz hasonló. Maga a szép Helena is rozsz fogakkal és ennek következtében roszbúzu lehellettel kéro nélkül maradt volna, s amaz, a historiában ismeretes miniszter, a kit a trónra lépett fiatal uralkodó nyugalmazott, mivel az agg állam-férfit rosz fogai reá kellemetlenül hatottak, nem halt volna tört szívvel meg. Az ismeretes mondat: „principiis obsta, sero medicina paratur” semmire se alkalmazható tehát annyira mint a fogakra.

A fogfájálmaknak legkisebb mutatkozására azonnal használni kell a POPP ANATHERIN-SZÁJVIZÉT, s azonnal meg vagyunk óva azon káros következményektől, melyeket a saját magunk irányában kötelességmulasztás szokott maga után vonni. „Vigyázzunk magunkra!” — ez az első szabály, ha az ember egészséges akar maradni, s ez különösen a fogakra nézve áll. Minden betegségre több gondot fordítanak, mint a fogfájásra, s pedig ez nemcsak a legkínosabb betegség, hanem a legkellemetlenebb is, némelyeket egész életen át gyötörvén. Arra, hogy a fogak minő szerepet visznek betegségek történetében, rendesen csak akkor gondolnak, midőn azok már fájnak, s kihuzandók. De akkor már késő, már csak gyökeres orvoslás, a bajnak gyökerestől való eltávolítása segít.

Ambár Popp Anatherin-szájvize majd minden nagyobb háztartásnál alkalmazva van, mégis figyelmeztetjük azokat, a kik még azt nem ismerik, hogy mily hathatós szer az. Ez a legpompásabb szer a fogak épen tartására, a fájdalom eltávolításra, s ha a haj elharapódzott, annak megakadályozására. Különösen alkalmas a fog-tisztításra még akkor is, ha a borkó lerakódás már kezdetét vette; visszaadja a fognak szép és természetes színét, s a műfogakat is tisztán tartja; elszibbasztja az odvas fogak fájdalmát, és a kezdetben levő fog-érvődéseket megszünteti; meggyógyítja a petyhüdt foghúst, szilárdítja az ingó fogakat, s biztos gyógyszer a foghús-vérzés könnyebb esetében. Hathatós továbbá a foghús rothadása ellen, rheumaticus fájdalomnál, s megbecsülhetetlen végül azért, hogy a lehelletet kellemes szagúvá teszi, sa rögzött szájszagot is eltávolítja.

Az elismerés, a melyben az Anatherin-szájviz részesei, nem csak általános elterjedése, hanem számtalan dicsőítő iratok által is bizonyítható. Bizonyítványt birunk herczeg Eszterházyról, gróf Fricsné, gróf Fürstenberg, báró Pereira, s több orvosoktól, mint Oppolzer, Heller, Brants, Ritter, Schäffer stb.

Bizományosok:

Bécs nevezetesebb gyógyszerárban. Kolozsvárt: Wolff J. és Kudy J. gyógyszerárban. Tordán: Wolff G. gyógyszerész. Szebenben: Zóhrer és Müller gyógyszerész. Brassóban: Hoffman J. Károly-Fehérvárt: Ruff J. Segesvárt: Misselbacher J. M. Beszterczén: Dietrich és Fleischer. Dézsen: Kremer S. Déván: Büchleu A. Nagy-Váradon: Janky J. Huzzela. Fogarason: Nehrer. M.-Vásárhelyen: Fogarasi D. Balásfalván: Kovrig T. Szászvároson: Specht és Leonhardt J. Zilahon: Ifj. Ábrahám Gábor. Debreczenben: Bezler gyógyszerész.

(853)

Stein János-nál Kolozsvárt megjelent, s minden könyvtárban kapható:

KORDALOK,

irta Zajzoni, harmadik bővített kiadás ára füze 1 forint és 20 uj kr.

Az országos tanács és országgyűlések története.

1445—1452-ig, előadta Knauz Nándor, ára 1 frt 20 kr uj p.

TELEMACH, ULYSSES FIÁNAK KALANDJAI,

dr. Lewis L-től, francia- magyar utasítással a francia nyelvtanuláshoz Jacotot-féle módszer utá, ára 50 kr uj p.

ETEL LAKA, vagyis Atilla hun király birodalmi székhelye, történelmi vizsgálat, irta Révész Imre, ára 60 kr. **Magyar-német és német-magyar VADÁSZMÚSZOTÁR** szerkeszté Bérczy Károly, ára 80 kr uj p.

AZ

UJ IPARREND

május 1-től 1860. kiható az egész birodalom területére, (a velencei királyságot és katonai határvidéket kivéve), ára 20 kr.

A NÖVEKEDŐ UJ VILÁGHATALOM, szózat a földbirtok érdekében.

VIDA KÁROLY, a hajdani „Buda-pesti Híradó,” „Figyelmező” és „Magyar Futár” szerkesztője, ára 80 uj kr.

Béla király névtelen jegyzőjének könyve. A magyarok tetteiről. Fordította Szabó Károly, ára 1 uj frt.

RENDSZERES LOVAGLÁS alapszabályai. Egy függelékkel a Hölgylovaglásról, kezdők számára irta szatái Petheő Dénes, ára 80 kr.

GOETHE FAUST magyarra fordította Nagy István, ára füze 2 ft 50 kr., veres vászonba kötve aranyozva 3 ft 50 kr uj pénzben.